

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31.01.2008, sp. zn. 2 Ko 102/2007, ECLI:CZ:VSOL:2008:2.KO.102.2007.1

Číslo: 47/2009

Právní věta: Doručuje-li konkursní soud své rozhodnutí vyvěšením na úřední desce soudu a současným zveřejněním v Obchodním věstníku (kde zveřejňované rozhodnutí nemusí obsahovat odůvodnění), je doručení ve smyslu § 66c zákona č. 328/1991 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2007 řádné jen tehdy, bylo-li doručované rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce soudu v plném znění.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 31.01.2008

Spisová značka: 2 Ko 102/2007

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Konkurs

Předpisy: § 66c předpisu č. 328/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 27. 1. 2006 Krajský soud v Brně v konkursním řízení úpadce ZD L., družstva v likvidaci, rozhodl o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení (výrok I.) a současně správci konkursní podstaty JUDr. M. Z. uložil, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci usnesení oznámil soudu, že uzavřel účetní knihy úpadce a sestavil účetní závěrku (výrok II.).

Na odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že usnesením ze dne 28. 7. 2005, které nabylo právní moci dne 10. 9. 2005, byl rozvržen výtěžek zpeněžení konkursní podstaty. Podáním ze dne 21. 11. 2005, doplněným podáním ze dne 18. 1. 2006, podal správce zprávu o splnění rozvrhového usnesení. Soud prvního stupně proto měl za zjištěné, že nastaly předpoklady stanovené v ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání, a proto rozhodl o zrušení konkursu. Současně správci uložil povinnost dle ustanovení § 44 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání.

Proti tomuto usnesení podali odvolání konkursní věřitelé V. V., O. D. a M. D. Odvolání podal i věřitel V. K., avšak jeho odvolání vyhodnotil soud prvního stupně jako opožděné a proto ho postupem podle ustanovení § 208 odst. 1 o. s. ř. odmítl (viz. pravomocné usnesení ze dne 25. 7. 2007).

Odvolatel V. V. na odůvodnění svého odvolání uváděl, že mu úpadce celkem dluží částku 210 010 Kč, přičemž správce konkursní podstaty vůbec neměl snahu tento dluh vyrovnat. S ohledem na to, že

dluh nebyl uhrazen, vyjádřil nesouhlas s ukončením konkursu.

S napadeným usnesením podle obsahu jejich podání, které bylo doručeno soudu prvního stupně dne 3. 3. 2006, vyslovili nesouhlas i věřitelé O. a M. D. Ve svém podání kromě specifikace napadeného usnesení a poukazu na Listinu základních práv a svobod a skutečnost, že jsou oba držitelé průkazů ZTP, dále uvedli již jen to, že od 1. 11. 1986 došlo u „odpůrce“ k bezdůvodnému obohacení, neboť zemědělské i lesní pozemky byly užívány bez náhrady.

Soud prvního stupně odvolatele O. a M. D. usneseními ze dne 3. 3. 2006 vyzval mimo jiné k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů odstranili vady svého podání a uvedli, v jakém rozsahu rozhodnutí napadají, v čem spatřují nesprávnost rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvoláním domáhají. Současně soud prvního stupně věřitele poučil o tom, že pokud ve stanovené lhůtě vady svého podání neodstraní a v odvolacím řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, odvolací soud odvolání odmítne. Usnesení se považují za doručená věřitelům dnem 13. 3. 2006, kdy je odmítli převzít (§ 50 odst. 1 o. s. ř.).

S ohledem na datum zahájení konkursního řízení je pro danou věc rozhodný zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění účinném do 31. 1. 2007 (§ 432 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení).

Podle ustanovení § 66a odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání v platném znění platí, že pro konkurs a vyrovnání se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak.

V r c h n í s o u d v Olomouci zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Odvolací soud nejprve posuzoval, zda podání výše označených věřitelů mají zákonem stanové náležitosti a je možné na jejich základě napadené usnesení věcně přezkoumat.

Náležitosti odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně upravuje občanský soudní řád v ustanovení § 205. Z odstavce 1 tohoto ustanovení vyplývá, že v odvolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu (odvolací důvod) a čeho se odvolatel domáhá (odvolací návrh). Z odstavce 2 tohoto ustanovení pak vyplývá, že odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze zdůvodnit jen důvody, které jsou taxativně vyjmenovány pod písmeny a) až g).

V daném případě je napadeným rozhodnutím usnesení o zrušení konkursu, tedy usnesení vydané ve věci samé. Proto odvolání proti tomuto usnesení bylo možno odůvodnit jen některým z důvodů uvedených v citovaném ustanovení § 205 odst. 2 o. s. ř. Odvolatelé O. a M. D. ve svém odvolání žádný srozumitelný odvolací důvod neuvedli. Protože odvolání o řádný odvolací důvod ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 o. s. ř. nedoplňli ani přes výzvu soudu prvního stupně učiněnou podle ustanovení § 43 a § 209 o. s. ř., nemohl odvolací soud na základě tohoto odvolání napadené usnesení přezkoumat (§ 212a odst. 2 o. s. ř.). Neuvedení odvolacího důvodu je v přezkoumávané věci vadou odvolání, která brání dalšímu pokračování odvolacího řízení. Proto odvolací soud postupoval podle ustanovení § 211 a 43 odst. 2 o. s. ř. a odvolání věřitelů O. a M. D. odmítl.

Naopak z obsahu podání odvolatele V. V. lze dovést existenci odvolacího důvodu dle ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. Neodstraněná vada odvolání spočívající v neuvedení odvolacího návrhu není vadou bránící dalšímu pokračování odvolacího řízení, neboť odvolací soud není dle ustanovení § 221a o. s. ř. odvolacím návrhem vázán. Odvolací soud proto k odvolání tohoto věřitele přezkoumal

napadené usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ustanovení § 206 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a aniž nařizoval jednání (§ 66a odst. 2, věta druhá, zákona o konkursu a vyrovnání) dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, byť z jiných než odvolatelem uváděných důvodů.

Jako správná přejímá odvolací soud zjištění soudu prvního stupně o rozvržení výtěžku zpeněžení podstaty usnesením ze dne 28. 7. 2005 a o předložení zprávy správce konkursní podstaty o splnění rozvrhového usnesení.

Z obsahu spisu dále vyplývá, že zkrácené znění rozvrhového usnesení (neobsahující odůvodnění) bylo vyvěšeno na úřední desce soudu prvního stupně v době od 10. 8. do 12. 9. 2005 a v Obchodním věstníku bylo zveřejněno dne 10. 8. 2005.

Podle ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání soud usnesením zruší konkurs, ve kterém nedošlo k potvrzení nuceného vyrovnání po splnění rozvrhového usnesení.

Podle ustanovení § 30 odst. 1, 2 téhož zákona po právní moci usnesení o schválení konečné zprávy a vyúčtování odměny a výdajů správce předloží správce soudu návrh na rozvrh a upravený seznam přihlášek, v němž uvede, kolik by mělo být pro každou pohledávku vyplaceno.

Po přezkoumání věcné správnosti návrhu vydá soud rozvrhové usnesení. Rozvrhové usnesení doručí soud účastníkům s výjimkou konkursních věřitelů, jejichž nároky již byly uspokojeny, a správci a dále je vyvěsí v plném nebo zkráceném znění na úřední desku soudu; proti rozvrhovému usnesení lze podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy bylo vyvěšeno na úřední desce soudu.

Pro závěr o opodstatněnosti odvolání proti usnesení, jímž soud prvního stupně zrušil konkurs po splnění rozvrhového usnesení podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání, je rozhodné pouze to, zda pravomocné rozvrhové usnesení bylo splněno. Z uvedeného vyplývá, že mezi okruh způsobilých námitek vedle argumentu, že ke zrušení konkursu nemělo dojít, neboť rozvrhové usnesení nebylo dosud splněno, patří především námitka, že vydání usnesení je předčasné, neboť rozvrhové usnesení ještě nenabývalo právní moci (viz závěry formulované v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [29 Odo 579/2003](#), ze dne 26. 1. 2006, které bylo publikováno v časopise Soudní judikatura pod č. 91/2006).

Odvolací soud po vyhodnocení výše uvedených zjištění z obsahu spisu dospěl k závěru, že v přezkoumávané věci bylo napadené usnesení vydáno předčasně, neboť rozvrhové usnesení dosud nebylo řádně doručeno a nenabývalo tak právní moci.

Soud prvního stupně zvolil pro doručení rozvrhového usnesení postup dle ustanovení § 66c odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání. Podle tohoto ustanovení lze doručit písemnosti jejich vyvěšením na úřední desce soudu a současným zveřejněním v Obchodním věstníku; zveřejnění v Obchodním věstníku nemusí obsahovat odůvodnění. Za den doručení písemnosti se považuje den zveřejnění v Obchodním věstníku, nestanoví-li zákon jinak.

Podle odvolacího soudu z ustanovení § 66c odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání vyplývá, že jednou z podmínek řádného doručení písemnosti podle tohoto ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání účastníkům konkursního řízení je skutečnost, že doručovaná písemnost (v daném případě usnesení) byla v plném znění vyvěšena na úřední desce soudu. Možnost využití zkráceného znění usnesení (neobsahujícího odůvodnění) zákon připouští pouze pro souběžné zveřejnění usnesení v Obchodním věstníku. Z obsahu předloženého spisu se však podává, že rozvrhové usnesení ze dne 28. 7. 2005 bylo vyvěšeno na úřední desce soudu prvního stupně jen ve formě svého zkráceného znění. Odvolací soud proto uzavírá, že podmínky pro doručení rozvrhového usnesení způsobem upraveným v ustanovení § 66c odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání tak splněny nebyly. Protože toto rozhodnutí

nebylo doručeno, nemohlo nabýt právní moci (§ 159, § 167 odst. 2 o. s. ř.).

Z uvedeného vyplývá, že usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení bylo vydáno předčasně, na čemž nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že ze zprávy správce konkursní podstaty vyplývá, že již došlo ke splnění rozvrhu. Odvolací soud proto postupoval podle ustanovení § 219a odst. 1 o. s. ř., napadené usnesení zrušil a podle ustanovení § 221 odst. 1 téhož zákona věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.